

- chatky malej s príslušenstvom súpisné číslo XXX postavené na parcele registra „C“ číslo XXX/XX v Obci Š. na Športovej ulici
- chatky alpina 1, 2 s príslušenstvom súpisné číslo XXX postavené na parcele registra „C“ číslo XXX//XX v R. Š. na Športovej ulici
- Sekretariátu TJ s príslušenstvom súpisné číslo XXX postaveného na parcele registra „C“ číslo XXX/XX v Obci Šintava na Športovej ulici (právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXX je evidovaný na liste vlastníctva číslo 164),
- Práčovne, kotolne a garáže 1, 2 s príslušenstvom súpisné číslo XXX postavených na parcele registra „C“ číslo XXX/XX v Obci Š. na Športovej ulici (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba XXX K.ie je evidovaný na liste vlastníctva).

Pozemkov parcely registra“C“

- Parcela č. XXX/X orná pôda vo výmere	14210 m2
- Parcela č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere	42 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	43 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	44 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	43 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	44 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	43 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	42 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	45 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	43 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	43 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	42 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	149 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	774 m2

zapísaných na J. Č.. XXXX, ktorý je vedený Správou katastra Galanta, pre kat. úz. Šintava a to :

- chatky malej s príslušenstvom súpisné číslo XXX postavené na parcele registra „C“ číslo XXX/XX v Obci Š. na Športovej ulici,
- Recepcie s príslušenstvom súpisné číslo 690, postavené na parcele registra „C“ číslo XXX/XX v Obci Š. na Športovej ulici,

Pozemkov parcely registra „C“

- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	49 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	44 m2
- Parcela č. XXX/XX orná pôda vo výmere	3180 m2

vedených Správou katastra Galanta na J. Č.. XXXX pre kat. úz. Š. a to

Pozemkov parcely registra „C“

- Parcela č. XXX/XX orná pôda vo výmere	541 m2
- Parcela č. XXX/XX orná pôda vo výmere	409 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	102 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	160 m2
- Parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria vo výmere	43 m2.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tak, že k odpredaju vyššie uvedených nehnuteľností navrhovateľom odporcovi v 1/ rade ku ktorému malo dôjsť Kúpnu zmluvou N 8/02, Nz 7/02 zo dňa 11.1.2002, bez náležitého schválenia obecným zastupiteľstvom. Podľa názoru navrhovateľa uznesenie obecného zastupiteľstva Obce Š. Č.. XX/OZ-XXXX nie je dostatočne určitým úkonom, pričom v tomto rozhodnutí obecného zastupiteľstva absentuje konkrétne označenie nehnuteľnosti a kúpna cena, za ktorú sa majú nehnuteľnosti odpredať. Podľa názoru navrhovateľa z týchto skutočností je zrejmé, že obecné zastupiteľstvo Obce Š. nikdy zákonným spôsobom neschválilo zmluvný prevod nehnuteľného majetku na odporcu v 1/ rade. Z uvedeného je teda zrejmé, že kúpna zmluva vo forme notárskej zápisnice je absolútne neplatným právnym úkonom, na základe ktorého nemohol odporca v 1/ rade nadobudnúť vlastnícke právo k vyššie označeným nehnuteľnostiam a následne nemohli preto nadobudnúť vlastnícke právo ani súčasní vlastníci nehnuteľností - odporcovia v 2/ až 4/ rade.

Odporcovia sa k návrhu vyjadrili tak, že s nim nesúhlasili, pričom poukázali na tú skutočnosť, že navrhovateľ v svojom návrhu opomenul uviesť, že dňa 11.2.2002 sa konalo zasadnutie obecného zastupiteľstva Obce Š., na ktorom bolo prijaté uznesenie č. 39/OZ/2002, kde v bode 2 tohto uznesenia obecné zastupiteľstvo Obce Š. schválilo predaj areálu Lodenice podľa kúpnej zmluvy vo forme notárskej zápisnice N 8/2002, Nz 7/02. Podľa názoru odporcov takéto uznesenie je nepochybné určité, nakoľko odkazuje na konkrétnu špecifikovanú kúpnu zmluvu vo forme notárskej zápisnice z čoho je nepochybné, že obecné zastupiteľstvo týmto schválilo predaj presne špecifikovaného majetku konkrétnemu kupujúcemu, za konkrétnu cenu a za konkrétnych podmienok. Odporcovia taktiež poukázali na tú skutočnosť, že aj v prípade ak by argumentácia navrhovateľa ohľadne neplatnosti prevodu vlastníckeho práva bola správna, ich vlastnícke právo k nehnuteľnostiam ne nepochybniteľné aj z titulu vydržania, nakoľko k zápisu vlastníckeho práva v prospech odporcu v 1/ rade došlo dňa 20.3.2002, pričom odporca v 1/ rade a následne odporcovia v 2/ až 4/ rade nehnuteľnosti ako oprávnení držitelia dobromyseľne užívali po dobu dlhšiu ako 10 rokov. O námietkach navrhovateľa sa dozvedeli až doručením žalobného návrhu, t.j. až dňa 22.3.2012. Z uvedeného je zrejmé, že 10 ročná vydržacia lehota odporcom uplynula dňa 20.3.2012.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov Q. O., H.. Q. J., H.. X. O.G., H.. V. Q., X. P., Q. B.. Súd sa taktiež oboznámil s obsahom ostatného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a po takto vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav veci: V roku 2001 z dôvodu zadĺženia Obce Š. a akútneho nedostatku finančných prostriedkov pristúpil navrhovateľ k predaju majetku vo vlastníctve obce, pričom súčasťou tohto majetku bol aj areál Lodenice, ktorého súčasťou boli aj vyššie uvedené sporné nehnuteľnosti.

Dňa 29.10.2001 sa konalo zasadnutie obecného zastupiteľstva Obce Šintava na ktorom bolo prijaté uznesenie č. 36/OZ-2001 v zmysle ktorého podľa bodu 2 písm. a/ obecné zastupiteľstvo schvaľuje odpredaj areálu Lodenice, reštauračná a ubytovacia časť pre pána B. X. (odporca v 2/ rade, bytom Š. Č.. XXX, Lodenica spol. s.r.o. Šintava (odporca v 1/ rade) za ceny stanovené v znaleckých posudkoch. Podľa názoru súdu z obsahu uvedeného uznesenia vyplýva jednoznačne prejavenie vôle obecného zastupiteľstva, aby nehnuteľnosti tvoriace areál Lodenice boli prevedené v prospech odporcu v 1/ rade, v mene ktorého vtedy konal ako jediný konateľ odporca v 2/ rade. V uvedenom uznesení bola taktiež kreovaná trojčlenná komisia, ktorej cieľom bolo pripraviť do konkrétnosti prevod vlastníckeho práva. Podľa názoru súdu uvedené konkrétne uznesenie nie je možné považovať za rozhodnutie kolektívneho orgánu obce, ktorým by došlo k schváleniu konkrétneho predaja. Z jeho obsahu je však zrejmé, že obec prostredníctvom svojho voleného konkrétneho orgánu prejavila vôľu predat' konkrétne označenému záujemcovi časť obecného majetku, pričom ďalšie podrobnosti tohto predaja mala pripraviť kreovaná komisia.

Dňa 11.1.2002 bola vo forme notárskej zápisnice č. N 8/02, Nz 7/02 uzatvorená Kúpna zmluva medzi predávajúcim - navrhovateľom a kupujúcim - odporcom v 1/ rade. Z obsahu tejto notárskej zápisnice je nepochybné, čo tvorí predmet prevodu vlastníckeho práva, nakoľko sú v nej presným a nezameniteľným spôsobom špecifikované prevádzané nehnuteľnosti, taktiež z obsahu notárskej zápisnice jednoznačne vyplýva, že cena v nej uvedená bola stanovená znaleckými posudkami Ing. M. Sekulu č. 1/2002 a 2/2002. Taktiež z obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že bola uzatvorená na základe predchádzajúceho súhlasu obecného zastupiteľstva. Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal zo skutočnosti, že táto kúpna zmluva vo forme notárskej zápisnice spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj všetky podstatné náležitosti kúpnej zmluvy podľa § 588 a nasled. Občianskeho zákonníka.

Následne po uzatvorení vyššie uvedenej kúpnej zmluvy sa dňa 11.2.2002 konalo ďalšie zasadnutie obecného zastupiteľstva Obce Šintava, pričom na uvedenom zasadnutí bolo prijaté uznesenie č. 39/OZ/2002, kde z bodu 2 jednoznačne vyplýva, že obecné zastupiteľstvo schválilo predaj areálu Lodenice podľa kúpnej zmluvy - notárskej zápisnice N 8/02, Nz 7/02.

Dňa 20.3.2002 pod č. V 79/2002 vykonala Správa katastra Galanta vklad vlastníckeho práva v prospech odporcu v 1/ rade.

Z výpovede svedka Q. O., ktorý v rozhodnom období pôsobil ako poslanec obecného zastupiteľstva súd zistil, že v čase predaja boli nehnuteľnosti tvoriace areál Lodenice v dezolátnom stave, pretože navrhovateľ nemal finančné prostriedky na ich prevádzku a údržbu. Svedok uviedol, že na konkrétnosti kúpnej zmluvy si už nepamätá ale uviedol, že táto zmluva určite musela byť v zastupiteľstve prerokovaná. Svedok uviedol, že zmluva musela byť predložená obecnému zastupiteľstvu a predaj musel byť schválený, nakoľko bez týchto náležitostí by k žiadnemu predaju nemohlo dôjsť. Svedok taktiež popísal, že pred samotným predajom zastupiteľstvo rozhodovalo, čo z obecného majetku bude tvoriť predmet predaja, pričom pri tomto rozhodovaní bol predložený geometrický plán. Nakoniec bolo po diskusii v obecnom zastupiteľstve rozhodnuté, že sa bude predávať celý areál Lodenice s výnimkou časti, ktorá prináležala k veslárskemu klubu. Svedok uviedol, že si pamätá, že zmluvu vo forme notárskej zápisnice zastupiteľstvu predložil starosta obce. Táto zmluva v zastupiteľstve určite bola čítaná a žiadne výhrady voči jej obsahu v zastupiteľstve neboli vznesené.

Z výpovede svedka H. Q. J. súd zistil, že tento bol taktiež v rozhodnom období poslancom obecného zastupiteľstva. V uvedenom období sa obec nachádzala v zlej finančnej situácii a nebola schopná splácať svoje záväzky. Z tohto dôvodu bolo rozhodnuté, že sa odpredá reštauračná a ubytovacia časť areálu Lodenice a z výťažku sa uspokojia veritelia obce. K odpredaju týchto nehnuteľností bolo pristúpené aj z dôvodu, že v tom čase existovala reálne hrozba, že nehnuteľnosti budú odpredané v exekučnom konaní a to za podstatne nižšiu cenu. Svedok sa zúčastnil rokovania obecného zastupiteľstva, na ktorom sa prerokovávalo, čo bude tvoriť predmet predaja, pričom na tomto rokovaní bol predložený náčrtok podľa ktorého sa mala odpredať v náčrtku vyznačená časť. Svedok uviedol že si nepamätá, že by bola vytvorená nejaká komisia, ktorá sa mala zaoberať odpredajom nehnuteľností. Podľa svedka sa na obecnom zastupiteľstve dňa 20.9.2001 rokovo o stanovení okruhu majetku ktorý sa mal odpredať a to iba v rovine návrhu. Svedok sa taktiež pamätal aj na zastupiteľstvo, ktoré sa konalo dňa 11.2.2002. Nepamätal sa však, že by tam bola čo do obsahu oboznamovaná kúpna zmluva vo forme notárskej zápisnice. Diskusia o odpredaji nehnuteľností podľa svedka prebiehala v duchu predošlého zastupiteľstva. Svedok sa nepamätal, že by na uvedenom zastupiteľstve bol schválený konkrétny predaj nehnuteľností konkrétnemu kupujúcemu. Svedok taktiež potvrdil, že sa zúčastnil stretnutia v reštaurácii Q. v Obci Šintava. Pri tomto stretnutí bolo odporcami v 2/ rade, ktorý vtedy vykonával funkciu starostu vytykané niektorými členmi futbalového oddielu to, že neumožňuje užívať tréningové ihrisko. Podľa svedka začala uvedená diskusia v určitej fáze smerovať k tomu, že odporca v 2/ rade mal nehnuteľnosti nadobudnúť v rozpore so zákonom. Svedok uviedol, že na uvedenom stretnutí sa nikto nevyjadroval k okolnostiam, za akých nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam odporca v 1/ rade. Svedok taktiež uviedol, že bol prítomný na zastupiteľstve obce dňa 20.11.2009, na ktorom bolo prerokovávané vysporiadania pozemkov pod veslárskeho klubu. Pod vysporiadaním bolo mienené to, že budova veslárskeho klubu a pozemok pod ňou sú síce vo vlastníctve obce, avšak ostatné pozemky v bezprostrednej blízkosti boli vlastnené odporcom v 1/ rade, resp. jeho právnymi nástupcami - odporcami v 2/ až 4/ rade. Zámerom navrhovateľa pritom bolo nadobudnutie vlastníctva týchto pozemkov a to buď titulom odkúpenia alebo výmeny. Svedok uviedol, že o tom, že nehnuteľnosti boli odpredané sa dozvedel dňa 11.2.2002 na obecnom zastupiteľstve. Skutočnosť, v akom rozsahu boli nehnuteľnosti odpredané sa dozvedel až v roku 2006 alebo 2007. Svedok taktiež pripustil že keď sa hlasovalo o predaji nehnuteľnosti, hlasoval za. Svedok taktiež nevedel uviesť presný dátum, kedy sa konalo nim popísané stretnutie v reštaurácii Q.. Svedok uviedol, že nikdy mu nebolo znemožňované, aby sa oboznamoval s materiálmi predloženými zastupiteľstvu.

Z výpovede W. H. X. O., ktorý do apríla 2001 pôsobil vo funkcii starostu obce súd zistil, že on ako starosta oboznámil obsah notárskej zápisnice, ktorá obsahovala kúpnu zmluvu pred poslancami obecného zastupiteľstva a to tak, že jej obsah prečítal. Po oboznámení bola kúpna zmluva schválená a to formou hlasovania. Pokiaľ si svedok pamätal, proti nehlasoval nikto, avšak dvaja poslanci sa hlasovania zdržali. Svedok si taktiež pamätal konfrontáciu medzi futbalistami a odporcom v 2/ rade. V rámci nej malo byť X. P. uvedené odporcom v 2/ rade, že nehnuteľnosti nadobudol do vlastníctva neoprávnene. Pán P. pritom argumentoval tým, že športoviská by sa nemali predávať, pretože patria obci. Svedok uviedol, že na obecnom zastupiteľstve na ktorom bol schválený predaj sa nerokovalo takým spôsobom, že by sa vysvetľovalo každé súpisné a parcelné číslo.

Z výpovede svedka H. V. Q. súd zistil, že v čase predaja bol poslancom obecného zastupiteľstva. Svedok si nevedel spomenúť, či sa oboznamoval na obecnom zastupiteľstve konkrétny obsah zmluvy. Svedok uviedol, že ako poslanec mal informáciu, že predmetom predaju mala byť reštaurácia a

chatky. Vo vlastníctve navrhovateľa mal zostať veslársky klub. Svedok uviedol, že keď bolo niečo uvedené v uznesení, tak sa o tom muselo rokovať. Nehnutelnosti ktoré mali byť predmetom predaja boli poslancom obecného zastupiteľstva vyznačené na geometrickom pláne. Svedok uviedol, že ako poslanci obecného zastupiteľstva dostávali uznesenie zastupiteľstva poštou. Svedok uviedol, že mechanizmus tvorby uznesení obce bol taký, že na rokovaní bol prečítaný návrh uznesenia, o ktorom prebehla diskusia, ktorá sa zachytila do zápisnice a na základe nej sa vyhotovovali písomné vyhotovenia uznesení, ktoré boli poslancom doručované poštou.

Z výpovede svedka X. P. súd zistil, že sa v roku 2004 zúčastnil stretnutia v reštaurácii Q., ktoré zvolal vtedajší starosta obce odporca v 2/ rade. Svedok mal vedomosť o tom, že na uvedenom stretnutí bolo odporcovi v 2/ rade vytkané, že sa k majetku nedostal riadnym spôsobom. Svedok sa nikdy nezúčastnil žiadneho obecného zastupiteľstva, ktoré prejednávalo kúpnu zmluvu.

Z výpovede svedkyne Q. B. súd zistil, že v uvedenom období pôsobila ako hlavná kontrolórka obce. Podľa jej názoru odporca v 1/ rade nadobudol do vlastníctva aj nehnuteľnosti, ktoré nemali pôvodne tvoriť predmet prevodu. Táto záležitosť sa začala riešiť v rokoch 2008 - 2009. Svedkyňa uviedla, že s obsahom kúpnej zmluvy - notárskej zápisnice sa neoboznámila, pričom všetky záležitosti ohľadne odpredaja majetku obce boli vždy na obecnom zastupiteľstve prerokovávané iba v rovine návrhov. Svedkyňa uviedla, že aj keď je v uznesení č. 39/OZ/2002 zo dňa 11.2.2002 uvedené, že obecné zastupiteľstvo schválilo predaj podľa konkrétnej zmluvy uzatvorenej vo forme notárskej zápisnice N 8/02, Nz 7/02 nebola s obsahom tejto notárskej zápisnice oboznámená. Svedkyňa uviedla, že vtedy na zastupiteľstve žiadne námietky nevzniesla. Svedkyňa uviedla, že bola menovaná aj členka trojčlennej komisie, ktorá mala zabezpečiť odpredaj nehnuteľností, nikdy sa však žiadneho zasadnutia komisie nezúčastnila. Podľa svedkyne bolo vždy na zastupiteľstve prerokovávané iba v rovine návrhov. Svedkyňa uviedla, že na zastupiteľstve dňa 11.2.2002 žiadna notárska zápisnica čítaná nebola. Na uvedenom zasadnutí svedkyňa ako hlavná kontrolórka obce oboznamovala zastupiteľstvo s tým, že prevádzka reštaurácie Lodenica je pre obec ekonomicky nerentabilná, informovala o nevyhnutnosti ďalších investícií a nákladoch obce spojených s predajom. Svedkyňa sa po prvýkrát dostala do kontaktu s kúpnu zmluvou - notárskou zápisnicou v roku 2009. Svedkyňa uviedla, že nikdy nenamietala nič voči obsahu zápisnic obecného zastupiteľstva. V takomto postupe jej nebránila v uvedenom období žiadna prekážka. Taktiež svedkyňa uviedla, že v roku 2001 vykonávala funkciu kontrolórky obce viacmenej formálne.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 11 ods. 4 písm. a/ Zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené určovať zásady hospodárenia a nakladania s majetkom obce a s majetkom štátu ktorý užíva, schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s nim.

Podľa § 9 ods. 2 písm. c/ Zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí obecné zastupiteľstvom schvaľuje prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce ak sa realizujú priamym predajom.

Podľa § 12 ods. 7 7k. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obecné zastupiteľstvo rokuje vždy v zbere, spôsobilé rokovať a uznášať sa je vtedy, ak je prítomná nadpolovičná väčšina všetkých poslancov. Na prijatie uznesenia obecného zastupiteľstva je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných poslancov.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Na základe vyššie cit. ustanovení dospel súd po vykonanom dokazovaní k stanovisku, že návrh navrhovateľa je potrebné ako nedôvodný zamietnuť. Z vykonaného dokazovania súdu vyplynul jednoznačný záver, že odporca v 1/ rade a následne odporcovia v 2/ až 4/ rade nadobudli vlastnícke práva k sporným nehnuteľnostiam zákonným spôsobom. Po preskúmaní kúpnej zmluvy urobenej vo forme notárskej zápisnice N 8/02, Nz 7/02 zo dňa 11.1.2002 súd dospel k názoru, že uvedený právny úkon spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu a to ako po formálnej tak aj materiálnej stránke. Nakoľko v danom prípade išlo o prevod vlastníckeho práva z majetku obce bolo nevyhnutným predpokladom platnosti tohto právneho úkonu to, aby daný právny úkon bol schválený orgánom obce, ktorý je na to zákonom zmocnený, pričom v tomto prípade išlo o obecné zastupiteľstvo. Súdu z vykonaného dokazovania vyplynul jednoznačný záver, že k takémuto schváleniu došlo dňa 11.2.2002 a to prijatím uznesenia obecného zastupiteľstva č. 39/OZ/2002. Z obsahu uvedeného uznesenia vyplýva, že došlo k schváleniu prevodu majetku, pričom toto uznesenie obsahuje odkaz na konkrétny písomný právny úkon a to notársku zápisnicu N 8/02, Nz 7/02. Z tohto vyplýva, že odkaz na uvedenú notársku zápisnicu jednoznačne spĺňa požiadavku určitosti, nakoľko z obsahu tejto notárskej zápisnice vyplýva, čo konkrétne tvorí predmet prevodu vlastníctva, v prospech koho sa toto vlastníctvo prevádza a za akú cenu. Z uvedeného súdu vyplynul záver, že toto uznesenie obecného zastupiteľstva je potrebné vyhodnotiť ako prejav vôle zastupiteľstva ako kolektívneho orgánu jednoznačným, určitým a zrozumiteľným spôsobom z ktorého nespochybniteľne vyplýva, že obecné zastupiteľstvo ako zákonom zmocnený orgán obce vyjadrilo súhlas s prevodom majetku za podmienok uvedených v kúpnej zmluve. Z uvedeného je podľa názoru súdu nepochybné, že sa nie je možné stotožniť s argumentáciou navrhovateľa, že k schváleniu predaja nehnuteľností nedošlo. Nevyvratiteľným dôkazom svedčiacim o opaku je písomné vyhotovenie uznesenia č. 39/OZ/2002. Na tejto skutočnosti nezmení nič fakt, že z niektorých svedeckých výpovedí vtedajších poslancov obecného zastupiteľstva malo vyplývať, že notárska zápisnica ktorá obsahovala kúpnu zmluvu, nebola do podrobnosti na obecnom zastupiteľstve oboznámená, zároveň však neboli pred súdom prezentované dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že by poslancami obecného zastupiteľstva aj v prípade, že kúpna zmluva nebola oboznamovaná na zastupiteľstve nejakým spôsobom znemožňované oboznámiť sa s obsahom prerokovaných materiálov alebo že by im v tom bránili nejaké objektívne prekážky. To, že sa poslanci obecného zastupiteľstva na základe vlastnej iniciatívy nesnažili oboznámiť sa s predkladanými materiálmi svedčí iba o úrovni, na akej vykonávali svoju volenú funkciu a zastupovali svojich voličov. To isté podľa názoru súdu platí aj o vtedajšej hlavnej kontrolórke obce vypočutej svedkyni B., ktorá vo svojej svedeckej výpovedi na jednej strane spochybňovala rozsah a spôsob prevodu vlastníckeho práva, na druhej strane však ako hlavná kontrolórka obce nevykonala nič, aby tieto skutočnosti v rozhodnom čase namietala, hoci to z titulu svojej výkonnej funkcie bola povinná urobiť. Je podľa názoru súdu zarážajúce, keď hlavná kontrolórka obce v svojej svedeckej výpovedi uvedie, že sa s obsahom zmluvy, ktorou došlo k prevodu nehnuteľného majetku obce a ktorá bola uzavretá v roku 2002 oboznámi až v roku 2009. Aj táto skutočnosť podľa názoru súdu svedčí, akým spôsobom a na akej úrovni pracovali orgány obce, ktorou je navrhovateľ. Do pozornosti navrhovateľa taktiež súd dáva tú skutočnosť, že v rozhodnom čase a to dokonca ani do samotného rozhodnutia súdu nebol ani jedným vtedajším poslancom obce oznámené, že obsah uznesenia 39/OZ/2002 zo dňa 11.2.2002 nie je v súlade so skutočnosťou, resp. že takáto otázka nebola na obecnom zastupiteľstve prerokovávaná a nebolo o nej hlasované.

Súd taktiež dáva účastníkom do pozornosti, že podľa jeho názoru nie je možné prenášať následky nekvalitného a nekvalifikovaného výkonu obecnej samosprávy na nadobúdateľa obecného majetku, pričom je potrebné poukázať, že ani jeden z odporcov nebol v čase kedy sa rozhodovalo o prevode majetku z vlastníctva obce ani v čase jeho schvaľovania vo verejnej funkcii, z ktorej by mohol konanie orgánov obce nejakým spôsobom ovplyvňovať. Z uvedených dôvodov preto súd považoval kúpnu zmluvu urobenú vo forme notárskej zápisnice č. N 8/02, Nz 7/02 zo dňa 11.2.2002 za platný právny úkon, ktorý bol riadnym spôsobom schváleným zákonom zmocneným orgánom obce, pričom jeho právnym následkom bolo nespochybniteľné nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam odporcom v 1/ rade a následne odporcami v 2/ až 4/ rade.

Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, o tom, že mu vec alebo právo patrí je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov ak ide o hnutelnosť a po dobu 10 rokov ak ide o nehnuteľnosť.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení súd za účelom komplexného posúdenia veci riešil aj otázku vydržania sporných nehnuteľností odporcom v 1/ rade a následne odporcami v 2/ až 4/ rade a to aj vzhľadom na to, že ako už vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia považoval vlastníctvo odporcov za nadobudnuté na základe kúpnej zmluvy a následných právnych úkonov.

Súd vo veci zaujal v otázke vydržania taktiež stanovisko, že aj v prípade že by bola kúpna zmluva zo dňa 11.1.2002 neplatným právnym úkonom, nebolo možné návrhu navrhovateľa vyhovieť, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca v 1/ rade a po započítaní jeho vydržacej lehoty odporcovia v 2/ až 4/ rade vlastnícke právo voči uvedeným nehnuteľnostiam vydržali. Súd vychádzal pri posudzovaní tohto právneho inštitútu vydržania zo skutočností, že odporca v 1/ rade nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vkladom vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností dňom 20.3.2002. Od uvedeného dátumu sa stal dobromyseľným držiteľom nehnuteľností, nakoľko tieto nadobudol na základe nikým nespochybňovanej kúpnej zmluvy. Podľa názoru súdu bola dobromyseľnosť, teda subjektívny postoj odporcov vyplývajúci z ich presvedčenia, že sú vlastníkami nehnuteľností spochybnení prvýkrát až dňom 22.3.2012, kedy im bol konajúcim súdom doručený odpis žalobného návrhu. Stalo sa tak avšak až po uplynutí 10 ročnej premlčacej lehoty. Súd sa nemohol stotožniť s námietkami navrhovateľa, ktorými sa snažil preukázať, že odporcovia nemohli byť vo svojej držbe dobromyseľní a to jednak od roku 2004, kedy sa malo konať stretnutie v reštaurácii Q., ktorého sa zúčastnil odporca v 2/ rade a v rámci ktorého mu malo byť vytykané, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam nadobudol nezákonným spôsobom. Podľa názoru navrhovateľa je taktiež dobromyseľnosť odporcov vyvrátená aj tým, že v roku 2009 mal byť odporca navrhovateľom písomne vyzvaný k usporiadaniu vlastníckych vzťahov k pozemkom pod veslárskym klubom. Súd dáva do pozornosti navrhovateľovi, že pre zánik dobromyseľnosti oprávneného držiteľa nepostačuje akákoľvek námietka existencie jeho vlastníctva, musí ísť o takú námietku, ktorá je spôsobilá vyvolať objektívnu pochybnosť u držiteľa, že mu vlastnícke právo patrí. Podľa názoru súdu sa takáto námietka musí týkať konkrétneho vlastníckeho práva ku konkrétnemu predmetu vlastníctva a musí byť založená na dôvodoch, ktoré sú svojím charakterom a obsahom spôsobilé u držiteľa vyvolať pochybnosť. Podľa názoru súdu však v konaní navrhovateľ nepreukázal, že by na stretnutí v reštaurácii Q., ktoré sa malo uskutočniť v roku 2004 boli odporcovia v 2/ rade vznesené také námietky, ktoré by sa týkali konkrétnych nehnuteľností spolu s uvedením konkrétnych dôvodov, ktoré boli spôsobilé vyvolať dôvodnú pochybnosť. Súd si dovoľí poukázať aj na tú skutočnosť, že odporcovia pri svojom subjektívnom postoji k vlastníckemu právu vychádzali z existencie riadne uzavretej kúpnej zmluvy vo forme notárskej zápisnice, ktorá bola riadne schválená obecným zastupiteľstvom, pričom na základe toho bol povolený vklad vlastníckeho práva odporcu v 1/ rade, ktorý bol ich právnym predchodcom. Je nepochybné, že ak subjektívny postoj odporcov vyplýval z týchto právnych úkonov, nedosahovali interpelácie vznesené v pohostinskom zariadení v konfrontačnej atmosfére takú intenzitu, ktorá by spôsobila zmenu subjektívneho postoja odporcov. V priebehu celého konania navrhovateľ nepreukázal, čoho konkrétneho sa námietka, že odporca v 2/ rade nenadobudol svoj majetok v súlade s právom mala týkať, vlastníctvo akých majetkových zložiek mu malo byť vytykané, z tohto dôvodu súd nemohol uvedenú námietku považovať za takú, ktorá by bola spôsobilá privediť prerušenie dobromyseľnej držby. Za takúto námietku súd taktiež nepovažoval výzvu na usporiadanie pozemku pod veslárskym klubom, ktorá bola adresovaná navrhovateľom odporcovi v 1/ rade. Z tejto námietky podľa názoru súdu nevyplýva, čoho konkrétneho sa má vysporiadanie týkať a taktiež nie je z nej zrejmé, čo si navrhovateľ predstavuje pod pojmom vysporiadanie.

Z vyššie uvedených skutočností je teda zrejmé, že ak by aj súd kúpnu zmluvu vo forme notárskej zápisnice zo dňa 11.1.2002 považoval za neplatný právny úkon, musel by návrh navrhovateľa zamietnuť a to z toho dôvodu, že odporcovia nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam titulom vydržania.

Súd vo veci rozhodol ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a to na základe dôkazov navrhnutých účastníkmi. Sám ďalšie dokazovanie nevykonával ani neinicioval, nakoľko to nebolo potrebné pre

rozhodnutie vo veci ako takej. Súd sám ďalšie dôkazy nevykonával aj s prihliadnutím na zásadu rovnosti strán účastníkov konania a na právo účastníkov na spravodlivé a nestranné prejednanie veci.

Súd taktiež dáva do pozornosti účastníkov, že účelom odôvodnenia rozsudku nie je reagovať na každú námietku a tvrdenie účastníkov, účelom odôvodnenia rozsudku je jednoznačné a stručné uvedenie skutočností, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a opis akými úvahami sa súd riadil.

Podľa § 142 ods 1 O.s.p účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd odporcom ako procesne úspešným účastníkom priznal náhradu trov konania a to v celkovej výške 75 149,72 Eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia. trovy právneho zastúpenia pritom pozostávajú z odmeny právneho zástupcu odporcov pri hodnote 1 úkonu 6 876,33 Eur. Pri stanovení hodnoty odmeny právneho zástupcu odporcov súd v zmysle § 9 ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vychádzal z hodnoty veci o vlastníctvo ktorých sa viedlo súdne konanie 1 165 000,- Eur. Z uvedenej hodnoty sporu tak tarifná odmena pri zastupovaní jedného z odporcov predstavuje sumu 100 % a tarifná odmena pri odporcoch v 2/ až 4/ rade sa znižuje o 50 %. Z uvedeného teda vyplýva vyššie uvedená hodnota úkonu právnej služby v sume 6 876, 33 Eur. Právnomu zástupcovi odporcov prináleží odmena za 9 úkonov právnej služby, čo celkovo predstavuje sumu 61 886,97 Eur. K trovám právneho zastúpenia taktiež prináleží 2 x režijný paušál po 7,63 Eur a 7 x režijný paušál po 7,81 Eur. K trovám právneho zastúpenia taktiež prináleží náhrada cestovného pri účasti právneho zástupcu odporcov na 4 pojednávania pri vzdialenosti O.-F. a späť 70 km, náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe 7,3 Litra na 100 km a aktuálnej cene pohonných látok v celkovej sume náhrad cestovného vo výške 159,71 Eur. Právnomu zástupcovi odporcov taktiež prináleží náhrada za stratu času v rozsahu 16 polhodín pri náhrade 13,01 Eur za polhodinu v celkovej sume 208,16 Eur. K trovám konania taktiež patrí odporcom aj náhrada za ohodnotenie predmetu sporu, kde v zmysle predloženej faktúry uhradili spoločnosti R.-Y. s.r.o. sumu 300,- Eur. Vzhľadom na to, že právny zástupca odporcov je platcom DPH, prináleží mu taktiež 20 % DPH zo základu 62 624,77 Eur v celkovej výške 12 524,95 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.